

פרוטוקול מס' 528

מישיבת ועדת הכספים
שהתקיימה ביום ה', י"ב בכסלו, התשמ"ח, 3.12.87, שעה 10.00

נכחו:

חברי הוועדה:

- א. שפירא - יו"ר
- י. ארידור, י. ארזי, י. כהן; י. סזא
- ש. עמר, י. צבן, א. שלום, ג. שפט,
- ד. תיכון

סוזמנים:

- י. ריבק, ס. פרידמן, ש. פרוש - משרד האוצר
- א. מינטקביץ - יו"ר הרשות לביטוח ערך
- ס. ברגר, ד. דהאן - הרשות לבי"ע
- ת. פנחסוביץ - משרד המשפטים

- א. דמביץ - יועץ משפטי לוועדה
- ס. אלחנני - יועצת כלכלית

- א. קרשנר - מזכיר הוועדה
- רשמה - ש. לחוביצקי

סדר היום:

- א. מס הכנסה (פסוד מס על ריבית בשל הלוואה מתויב חוץ) (מס' 8).
- ב. חוק ביטוח ערך (תיקון מס' 8).
- ג. הצעות לסדר היום.

אני מתכבד לפתוח את הישיבה. הנושא הראשון על סדר

היו"ר ע. שפירא:
היום:

צו מס הכנסה (פטור ממס על ריבית בשל
הלוואה מתושב חוץ) (מס' 8), התשמ"ח-1987
(מכתב שר האוצר מיום 10.11.87)

מדובר בחברות שלוקחות הלוואות ארוכות מועד מחוץ לארץ ומבקשים מאתנו את הפטור ממסים.

א. קרשנר: מדובר בפטור ממס על הריבית.

היו"ר א. שפירא: נכון. החברה הראשונה היא חברת CLAL FINANCE N.V. זו חברה שנוסדה בסוף שנת 1985. עד היום הנפיקה החברה שתי סדרות של אגדות חוב בסכום כולל של 32 מליון דולר וניתן פטור ממס על הריבית שתשולם על ידה לתושבי החוץ מחזיקי אגרות החוב. בתחילת שנת 1988 עומדת החברה להנפיק סדרה נוספת של שטרי הון למוכ"ז בסכום כולל של 20 מליון דולר, בתנאים כמפורט (להלן: 1) שטרי ההון יימכרו בערכם הנקוב לתקופה של 7 שנים ויישאו ריבית משתנה בשיעור ליבור +0.75%.
(2) למחזיקי שטרי ההון תהיה זכות לדרוש פרעון מוקדם של שטרי ההון בתום 5 שנים מיום רכישת שטרי ההון. דהיינו בין 5 ל-7 שנים יש אפשרות לבקש חזרה.
(3) תמורת ההנפקה תועבר לישראל מיד עם קבלתה מהחתימים לחברת כלל (ישראל) בע"מ, בתנאים זהים לתנאי הגיוס בחו"ל ותפקד בפקדון לזמן קצוב של שנה או שתומר למטבע ישראלי. (4) הנפקת שטרי ההון תיעשה בערבות של חברת כלל (ישראל) בע"מ. חברת כלל מבקשת לפטור ממס את הריבית שתשולם על ידה למחזיקי אגרות החוב. זו חברה אחת.

החברה השניה - תדיראן. תדיראן עומדת לקבל הלוואות מ-REPUBLIC NATIONAL BANK OF N.Y בסך 5 מליון דולר ומ-IRVING TRUST COMPANY N.Y עשרה מליון דולר, בריבית של ליבור + 1.5%.

החברה השלישית - מפעלי ים המלח והיא עומדת לקבל החלוואות מחליפות ממ"י (מימון דוקומנטרי ליצוא) לתקופות של עד 180 יום המיועדות למימון משלוחי יצוא כמפורט להלן: (א) אשראי בסך של עד 25 מליון דולר, בריבית של ליבור + 3.4% מ-AMRO BANK בהולנד; (ב) אשראי בסך של עד 20 מליון דולר בריבית של ליבור + 7.8% מ-BANKERS TRUST N/Y. החברה מבקשת לפטור ממס את הריבית המשתלמת על ההלוואות האמורות.

לגבי מפעלי ים המלח לא מדובר באגרות חוב אלא בהלוואות רגילות. אם זה כך צריכה להיות החלטה שדבר כזה כל אחד יכול לבקש. אם דיברנו עד עכשיו על הנפקות או אגרות חוב - זה דבר אחד. אבל פה כבר מדובר על הלוואה רגילה.

י. צבן: מי מטעם האוצר מציג לנו את העניין? מה היו השיקולים? למה את אלה לפטור ואחרים לא לפטור? אם פוטרים - צריך אולי לפטור את כולם. אנחנו צריכים לדעת מה היו השיקולים.

היו"ר א. שפירא: נגענו בנושא זה בישיבה שהתקיימה לפני כחודש ימים ואני לא יודע אם השתתפת בישיבה זו. שאלנו את נציג בנק ישראל - מכיוון שהנושא הזה קשור היום למפקח על מטבע זר - מה הם הקריטריונים שלזה נותנים ולאחר לא. דיברנו שנקיים על כך דיון מיוחד. בכל אופן מקובל היה עד עכשיו שקונצרנים כמו כלל, כור או תדיראן יקבלו פטור כזה, אבל כשמדובר על אגרות חוב או הלוואות ארוכות מועד. דוקומנטים ליצוא (ממ"י) - זה דבר שאני רואה פעם ראשונה. דבר כזה בוועדה עוד לא היה. לא היה בוועדה עד היום מימון דוקומנטים ל-180 יום.

י. ארידור:
ההנחה ממס זה כדי לאזן את ההיטל של ה-3%.
מטילים היטל של 3% על הלוואה במטבע זר וכדי שלא ישלמו את ה-3% עושים כאן
הנחה ממס.

היו"ר א. שפירא: ההנחה ממס היא יותר גדולה.

י. צבן: אני את תדיראן מבקש להביא הנה. זה מפעל של חברת
העובדים שמתנהג כלפי עובדים יותר גרוע מאשר רוב המפעלים הפרטיים בארץ.

היו"ר א. שפירא: אני מציע שנאשר את הכל, אני בעד לעזור ליהודים.
אבל דבר אחד צריך להיות ברור שכל יצואן שיש לו אפשרות להשיג הלוואות וירצה
פטור ממס על ריבית - נאשר לו זאת כי לא יעלה על הדעת שלים המלח נאשר ממ"י
ל-180 יום וליצואן אחר לא.

א. שלום: אני מתנגד שנאשר את הנוסח הזה של הצעתך שכל
יצואן שיפנה אלינו נאשר לו, מפני שהפניות של היצואנים לא באות אלינו
ישירות אלא הן עוברות דרך האוצר ואם האוצר לא רוצה להגיש אותן אנחנו לא
נדע מכך.

היו"ר א. שפירא: פטור ממסים רק ועדה זו מאשרת.

י. צבן: יכול להיות מקרה של מפעל שטיחים שהגיש בקשה כזאת
לאוצר, האוצר לא אישר אותה ואז היא לא מגיעה אלינו בכלל.

י. ארידור: חבר-הכנסת שלום צודק, הוא אומר שבמקרה והאוצר לא
מאשר זה לא מגיע אלינו.

א. שלום: לא יגישו את הבקשה לכאן מפני שהיצואנים לא פונים
אלינו ישירות. האישור בא דרך האוצר. לדוגמא, נניח שיש מפעל שימורים באיזור
הדרום שמושה יצוא של 20 מליון דולר ולו לא יאשרו את זה.

י. צבן: שיבוא לכאן יציג האוצר ויספר לנו כמה בקשות
הוגשו.

א. שלום: או שנותנים לכולם אשראי לזמן קצר או לא.

י. ארידור: אני חושב שצריך לדחות את הענין כולו עד שיבוא
נציג האוצר ויסביר למה אין תקנה כללית.

היו"ר א. שפירא: את כלל נאשר, את תדיראן נאשר.

י. ארידור: לא, אני מציע לא להפלות ואת הכל לדחות בשלב זה
עד שנשמע את נציג האוצר. צריך לשאול את נציג האוצר למה אין תקנה כללית.

היו"ר א. שפירא: טוב, אני דוחה את האישור לעוד שבועיים.

י. ארידור: ושיבוא נציג האוצר ויסביר לנו את הדברים.

אנחנו עוברים לנושא הבא בסדר היום:

היו"ר א. שפירא:

חוק ניירות ערך (תיקון מס' 8), התשמ"ז-1987

אני מבקש להודיע שהיות ובשבוע הבא אעדר מהכנסת, חבר-הכנסת ארידור יהיה המחליף שלי.

רק לענין חוק ניירות ערך.

י. ארידור:

י. ריבק: אתיחס לפילוסופיה או לעקרונות הכלליים שיש בתיקון המוצע. קודם כל, כיוון שזהו תיקון גדול מאד שבא לענות על כל מיני שאלות, אני אדבר בתחום העקרונות רק על הנושאים המרכזיים שיש בו. יש עוד הרבה מאד תיקונים, החל ממסגרות ניסוח שהיו בשלב הקודם ועבור לבעיות ספציפיות. אני מכל מקום אתיחס לנושאים הגדולים שיש בחוק הזה.

ראשית, בעיקרו התיקון נועד לתת פתרונות או לשנות נורמות לפי נסיון שהצטבר במהלך השנים הרבות מאז חקיקת החוק ועד היום לגבי הצורך בגילוי נאות, תפקידם של הגורמים המפקחים ובעיות שהתעוררו בשוק.

האם החוק נותן שליטה לבורסה?

י. ארידור:

ראשית, אם החוק לא מספיק והוא הוגש במתכונתו זו בגלל כל מיני לחצים, אני מציע שתחשבו שניכם - מר מינסקביץ ומר ריבק - עד השבוע הבא איך לשפר אותו יותר ואז אנחנו נעביר אותו.

י. ריבק: אנסה לסקור את הנושאים העקרוניים והגדולים שישנם ואחד מהם הוא הנושא ששאלת לגביו ואתחיל דווקא לא בנושא הדומטי ביותר.

נוסף פה פרק שלם לגבי אגרות חוב. התופעה של איגרת חוב לא של הממשלה היא בשוק ההון תופעה חדשה יחסית בהיקף כזה. לכן יש כאן פרק שלם שדן במנגנוני הפיקוח על אגרת חוב ואם צריך להתמקד בתיקון או בשינוי הגדול שיש בנושא של אגרות חוב, הרי זהו החיוב בקביעת נאמן שמייצג את האינטרסים של מי שקנה את איגרת החוב, דהיינו מי שהלווה כסף לפירמה. לכך מוקדש פרק שלם.

מה זאת אומרת? כל חברה ציבורית יכולה להוציא

היו"ר א. שפירא:
אגרות חוב.

י. ריבק: נכון, כשהיא מוציאה את התשקיף צריך להיות נאמן, מעבר לחתם, והוא בעצם כאילו נציג. הרי אגרת חוב היא הלוואה ובאופן נורמלי כשבן-אדם מלווה כסף למישהו הוא בודק את ההלוואה. זו איננה רק שאלה של בדיקה בזמן הוצאת התשקיף. ניקח לדוגמא הלוואה שניתנה ל-15 שנה ונניח שיש לנו 5 שנות גרייס. צריך להיות מישהו שיוודא את השאלות הבאות, לדוגמא: הוא אמר שהוא נותן שיעבוד ספציפי - משכנתא רשומה בטאבו על מקרקעין - וצריך שיהיה על שם מי לרשום את המשכנתא, מפני שאי-אפשר לרשום את המשכנתא על שם 100 אלף רוכשי אגרות החוב; צריך להיות מישהו שיוודא שהמשכנתא שאמרו בתשקיף שתירשם אכן נרשמה; צריך להיות מישהו שיעקוב במשך 15 השנים האלה שכל התנאים של התשקיף מתמלאים שם, היינו שהריבית מחושבת נכון וכיוצא בזה. החתם עובד בעצם רק עד ליום הוצאת התשקיף לאור. הנאמן צריך להיות בעצם מי שמייצג, לפי תנאים וכללים שנקבעים, מיום הפניה והלאה.

זה נגד כל קונספציה של הגיון.

היו"ר א. שפירא:

באנגליה ודאי זה קיים.

י. ריבק:

היו"ר א. שפירא: אנחנו מנסים מזמן להשתחרר מהמנדט. אני מדבר על אמריקה, שווייץ, גרמניה. מה אתה עושה פה? אתה בעצם לוקח אדם ואתה אומר לו שהוא הקומיסר על החברה. זו המשמעות של הדבר. אתה אומר שאחרי שהחתם ביצע את העסקה בשוק נשאר רק הנאמן ולא החתם והנאמן בודק כל הזמן את החברה באם היא עומדת בקריטריונים של התשקיף.

א. מינסקביץ: זה לא בדיוק כמו שהיושב-ראש מציג את הדברים. אנחנו נסביר את העניין.

י. ריבק: הרי איגרת חוב היא הלוואה. כשאתה אומר לבדוק את פרקי התשקיף, אתה מתייחס לעניין כאילו היה מדובר במניה, כשאת באמת היה צריך לבדוק יום יום מה קורה בפירמה, האם היא מייצרת, האם פס הייצור עובד, האם נכנס כסף וכדומה. בעסקת הלוואה כל מה שהיא צריך לבדוק הוא זה: אם נניח אמרו שמשלמים ריבית פעם בחצי שנה - הוא צריך לבדוק שאכן הריבית משתלמת, שאכן הריבית מחושבת נכון ושהכסף אכן עובר למקומות הנכונים. אם החברה, למשל, נסחרת בבורסה מכיוון אחרת, או הגישה דו"ח מידי לבורסה ולניירות ערך שנעשתה, לדוגמה, עסקת רכישה לגביה או לגבי חלק מהמניות - הנאמן צריך לשקול האם הוא צריך להודיע למחזיקי הלוואה שהשתנה משהו או לא.

י. ארידור: הייתי מגדיר את הדברים כך: מישהו הרי צריך להשגיח על העניין. השאלה היא אם ישגיח על כך פקיד ממשלתי או מישהו מתוך החברה. עדיף שזה לא יהיה פקיד ממשלתי. למה אני צריך עובד מדינה?

י. ריבק: הנושא הבא שהתיקון מתייחס אליו הוא נושא מערכת היחסים בין הרשות לבין הבורסה ועל פרקי נושא זה נדבר כשנתייחס לסעיפים. אבל עיקר השינוי הוא באחד הסעיפים שמתוקן הקובע שהרשות תפקח על ניהולה התקין והנאות של הבורסה ועל קיום הוראות תקנוכה.

י. ארידור: זה הדבר הכי גרוע. אתה מטיל על הרשות להשגיח שהבורסה תקיים את תקנונה. הבעיה שם היא התקנון. אם להשגיח אזי צריך להשגיח שישנו את התקנון. התקנון שם הוא הוא עיקר הרע. האמת היא שאי-אפשר שם להתערב בתקנות. סמכויות תיאורטיות להתערב - יש, אבל אי-אפשר להתערב. הבעיה היא שאלה ששולטים על הבורסה שולטים גם על התקנון. היה צריך להפריד את השליטה על התקנון מהשליטה על הבורסה עצמה.

א. מינסקביץ: הסעיף מתחלק לשני דברים. אפשר להתווכח על התקנון או על ההנחיות -

י. ארידור: אני מבקש שתחשבו עד תחילת השבוע הבא איך להפריד בין השליטה על התקנון לבין השליטה על הבורסה. שליטה על הבורסה זה עניין עסקי, יש לה כסף והיא עושה מה שהיא רוצה, אבל התקנון איננו צריך להיות בשליטת בעלי המאה. זה מה שאני אומר וזה נכון גם לגבי ההסתדרות הציונית וגם לגבי הבורסה. לכן ההסתדרות הציונית נראית כמו בורסה.

ת. פנחסוביץ: אתה מדבר על הרכב הדירקטוריון?

י. ארידור: אני לא מדבר על הרכב הדירקטוריון בכלל. זה לא מעניין אותי. מה שמעניין אותי זה שהתקנון לא יהיה בשליטת בעלי המאה.

ת. פנחסוביץ: אבל זה פועל יוצא.

י. ארידור: זה לא פועל יוצא, מפני שכשאתה מנהל חברה פרטית אז אתה לא מתערב בתקנון של החברה. כשאתה מנהל חברה ציבורית החוק נותן כל מיני זכויות לבעלי מניות מיעוט. כשאתה מנהל בורסה אין שום זכויות לניהול. אני את האבסורד הזה לא מבין ולא הבנתי אותו אף פעם. לכן אני אומר שצריך

להפריד ומה שאני מציע הוא שעד יום שני תביאו הצעה להפרדה, לא שלכם אלא שלי, אבל נעביר אותה כאן.

י. ריבק: יש שני נושאים חשובים נוספים בתיקון הזה. האחד הוא קביעת המנגנון או הפרוצדורה של תביעה ייצוגית של מחזיק נייר ערך כנגד מי שהפר הוראות חוק או התחייבות. הנושא האחרון שחשוב לציין אותו הוא הוספת סמכויות לרשות ניירות ערך. אני רק אציין את הסמכויות ונדבר על התוכן שלהן כשנגיע לדיון בסעיפים. הסמכויות הן כדלקמן: סמכות לדרוש ידיעות, סמכות לקבל מסמכים, צו חיפוש ותפישה וסמכויות חקירה שנועדו לבירור ביצוע העבירה, כמו מס הכנסה. הרציונאל מאחורי כל ההוראות האלה נועד לאפשר לרשות ניירות ערך לפעול.

לאחר שראינו את עיקרי החוק אני מציע שנעבור עתה לסעיפים.

היו"ר א. שפירא: האם לדיון זה אינני צריכים להזמין גורמים נוספים? אצלנו מקובל שכשדנים בחוק כזה נותנים אפשרות גם לציבור להביע דעתו ואני חושב שהחוק הזה הוא בהחלט חוק שהציבור צריך להביע דעתו עליו. בחוק הזה יש דברים שהציבור יכול לבוא בטענות גדולות אם לפחות לא ישמעו אותו.

א. דמביץ: האם מישהו ביקש להופיע בפני הוועדה?

א. קרשנר: ישנה בקשה אחת של פרופ' פרוקצ'יה, אשר ביקש להופיע בפני הוועדה.

היו"ר א. שפירא: רבותי, נתחיל בקריאת סעיפי החוק.
(קורא סעיף 1 - החלפת המונח מנהל). מי בעד סעיף

?1

ה צ ב ע ה

בעד - רוב

נגד - אין

סעיף 1, אושר פה אחד

י. ריבק: סעיף 2 בהצעה מתקן את סעיף 1 בחוק. "בסעיף 1 לחוק העיקרי יבוא (1) במקום הגדרת "חברה שלובה", יבוא: "חברה מסונפת" - חברה, אשר חברה אחרת - שאינה חברה אם שלה - מחזיקה בעשרים וחמשה אחוזים או יותר מן הערך הנקוד של הון המניות המונפק שלה או מכוח ההצבעה בה, או רשאית למנות עשרים וחמשה אחוזים או יותר ממספר הדירקטורים שלה; "חברה קשורה" - חברה מסונפת וכן חברה אשר חברה אחרת - שאינה חברה אם שלה - השקיעה בה סכום השווה לעשרים וחמשה אחוזים או יותר מההון העצמי של החברה האחרת, בין במניות ובין בצורה אחרת, למעט בהלוואה הניתנת בדרך העסקים הרגילה ואינה הלוואת בעלים;".

כפי שכתוב בדברי ההסבר ישנה היום הגדרה לחברה שלובה שהיא הגדרה של חברה שיש בה בין 10% לעד 50% מן המניות של החברה החדשה. לעומת זאת ההגדרות של חברה קשורה וחברה מסונפת מופיעות בתקנות. מהנסיון שהצטבר ראינו שני דברים: האחד שאין אינטרס ואין ענין במהלך עניינים רגיל להתעניין בחברה שמחזיקה רק 10% ולעומת זאת יש צורך להתאים את ההגדרות שמופיעות בתקנות ניירות ערך להגדרות בחוק. לכן מבוטלת ההגדרה של "חברה שלובה" ובמקומה באות שתי הגדרות של חברה מסונפת וחברה קשורה.

י. ארידור: אתה מגדיר חברה אחרת שאינה חברת אם שהשקיעה סכום השווה ל-25% או יותר. מה קורה אם השקיעו בשתי חברות, או חברות מסונפות? או חברות מסונפות?

א. דמביץ:
התשובה היא שכל הענין של חברה קשורה הולך בכיוון אחד. כשמעקיעים בך אתה אפילו אינך יודע שאתה חברה קשורה של מי שהשקיע בך, כי הפניה של החוק היא אל החברה שהשקיעה. אתן דוגמא. אם מישהו השקיע בחברה שלי רבע מההון שלו - אני אינני יודע כמה הון יש לו, אבל לגביו אני חברה קשורה, אבל אין חובות מוטלות עלי ואין זכויות מוקנות לי. ההוראות הסובסטנטיביות חלות עליו לא על החברה שלי

י. ריבוק:
אותו אחד שהשקיע 25% צריך יהיה, למשל בתקנות פיקוח, לדווח על חברה קשורה לו. כיוון ש-25% מההון שלו מושקע שם הוא יצטרך לדווח גם על החברה ההיא.

ש. עמר:
25% מההון שלו או 25% מהון החברה?

י. ריבוק:
יש פה חלוקה של שתי הגדרות. החברה הקשורה זה המצב שאני השקעתי בחברה אחרת 25% מההון העצמי שלי וזו חברה קשורה שעליה אני צריך לדווח; זה לא מטיל עליה חובות אלא עלי. חברה מסונפת זה המצב ההפוך.

א. שלום:
מה קורה בחברות כשלחברת האם יש את כל מניות היסוד ואחר-כך היא מנפיקה מניות כשאני יכול לקנות אפילו 50% מהמניות האלה שהיא מנפיקה ואין לי זכות למנות דירקטוריון. פה אומרים לי שמי שמחזיק ב-25% מהמניות רשאי למנות גם בהיקף של 25%.

י. ריבוק:
האבחנה היא שה-25% מתייחסים לאחד מן התנאים הבאים: או 25% מהערך הנקוב של הון המניות המונפק שלה, (בלי שום קשר לדירקטוריון, זכויות הצבעה וכו') מספיק שתאה מחזיק 25% מן ההון זה אומר שזו חברה מסונפת), או אם יש לך 25% מכוח ההצבעה גם אם אין לך 25% מן ההון, או שיש לך רשות למנות 25% מן הדירקטוריון גם אם בהון ההצבעה אין לך 25%. דאת אומרת שאין פה שום קביעה ערכית לגבי היחס בין הון להצבעות דירקטוריון, אלא יש מבחנים נפרדים. 25% הפכו חברה לחברה מסונפת ולא חשוב אם זה בדה, בדה או בדה.

ההגדרה השלישית בסעיף (1)2) מתייחסת ל"חברת רישומים" ונאמר בה: "חברת רישומים - חברה שעיסוקה היחיד הוא החזקת ניירות ערך עבור אחרים"; יש צורך בהגדרה הזאת כיוון שתהליך ההחזקה והרישום של מרבית המניות הנסחרות בבורסה וניירות ערך שנמכרים על-פי חוק ניירות ערך, רשומים בחברות רישומים לכן הוספה ההגדרה הזאת, שמופיעה לאחר מכן במקום אחד או שניים בחוק.

סעיף (2)2) מענה את הגדרת החזקה ורכישה ומוסיף שתי הגדרות: האחת - החזקה ורכישה; והשניה - החזקת ניירות ערך או רכישתם ביחד עם אחרים.

היו"ר א. שפירא: החוק הזה הוא מהיום והלאה או שהוא רטרואקטיבי?

י. ריבוק: מהיום והלאה.

ת. פנחסוביץ: בדרך כלל בחוקים כאלה לא יכולה להיות חקיקה רטרואקטיבית.

מ. ברגר: מדובר בכך שיכולה להיות איגרת חוב של אלף, אלפיים או עשרת אלפים שקל והנושן אינו יכול בעצמו לדאוג להעברה. לכן יושבים יחד וממנים נאמן והוא דואג להם. הוא בודק אם המשכנתא רשומה וכו'. למעשה זה קיים.

היו"ר א. שפירא: מי בעד סעיף (2)1)?

בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 1(2) אושר

י. ריבקה: (קורא ההגדרה הראשונה בסעיף 2(2) בענין החזקה ורכישה). הכוונה של ההגדרה הזאת והגדרת העזר הבאה בענין "החזקת ניירות ערך או רכישתם ביחד עם אחרים" נועדה להרחיב או להגדיר באופן ברור יותר מי מחזיק ניירות ערך לצורך קיום חובות של חוק ניירות ערך. כיוון שלפי החוק מוטלות חובות על מחזיקים בכמויות מסויימות, למשל מי שמחזיק 10% מניירות ערך של חברה הוא בעל ענין ואז חלים עליו כלליו דיווח לגבי החובה וכו', היו תופעות גם בשל החוק הזה וגם בשל חוקים אחרים שבהן ניסו להסתיר את ההחזקה הישירה וניסו להסתיר עוד כל מיני דברים כמו למשל החזקה באמצעות כאמן או חברת נאמנות. ישנה אגב הבעיה של חברת רישומים שלא תמיד ברור מי הוא המחזיק כיוון שהרישום הוא בחברת הרישומים, או פיצול האחזקה.

היו"ר א. שפירא: מי בעד ההגדרה הראשונה בסעיף 2(2) המדברת על "החזקה" ו"רכישה"?

ה צ ב ע ה

בעד - רוב
נגד - אין
אושר

י. ריבקה: ההגדרה השניה בסעיף 2(2) עוסקת ב"החזקת ניירות ערך או רכישתם ביחד עם אחרים" (קורא את ההגדרה). הכוונה היא לקבוע את הכלל מה זה אחזקת ניירות ערך ביחד עם אחרים, כאשר ישנה כוונה משותפת ושיתוף פעולה, וכן לקבוע חזקות שניתנות לסתירה אבל על פני הדברים הן יהיו חזקות כפעולה ביחד, במטרה אחת ובשיתוף פעולה ואלה הקומבינציות של קרובי משפחה, של דירקטורים עם דירקטורים, או תאגידים עם חברות הנשלטות על ידם וכיוצא בזה.

לאחר כן ישנה ההגדרה של "בן משפחה" האומרת - "בן זוג, אח, הורה, הורי הורה, צאצא, צאצא בן הזוג או בן זוגו של כל אחד מאלה". הגדרה זו באה כדי ליצור מצב שלא יהיה פיצול פיקטיבי שמטרתו להימלט מתחולת הוראות אלה של החוק.

א. זמביץ: מה זה צאצא?

י. ריבקה: צאצא זה בן או בת.

י. ארידור: את ההגדרה "החזקת ניירות ערך או רכישתם ביחד עם אחרים" אתם מגדירים כהגדרה לכאורית. לעומת זאת את הגדרה הקודמת אתם מגדירים הגדרה מוחלטת. ההגדרה הלכאורית באה כאילו להתלבש על ההגדרה הקודמת אבל ההגדרה הקודמת היא מוחלטת.

י. ריבקה: אבל אין לה תוקף עצמאי.

י. ארידור: למה אין לה תוקף עצמאי?

י. ריבקה: ההגדרה של אחזקה ורכישה אומרת בעצם לרבות ביחד עם אחרים, בין לבד ובין וביחד עם אחרים. מה זה אחזקה ביחד עם אחרים? - זה מופיע בהגדרה הבאה.

כן אבל היא רק לכאורית.

י. ארידור:

יש לה רישא מוחלטת שהיא הנורמה ולצורך הנורמה

י. ריבק:

קובעים מה בא - -

אני מדבר על הלכאורית. איך אתה יכול להלביש

י. ארידור:

הגדרה לכאורית על הגדרה מוחלטת? ההגדרה הקודמת היא סופית.

ההגדרה הקודמת היא סופית והיא אומרת שהחזקה היא

י. ריבק:

גם כאשר החזקה נעשית ביחד עם אחרים.

אז אל תלביש את זה בהגדרה. אז אתה עושה סעיף

י. ארידור:

שאינו הגדתי ואומר יראו אלא אם הוכח אחרת. הגדרה היא הגדרה והגדרה היא לא

איך אתה מוכיח דברים. לא מכניסים דיני ראיות אל תוך ההגדרה, זה לא בריא.

יש כלל גדול ואתה יכול להוכיח זאת במאה דרכים.

א. דמביץ:

זה לא צריך להפריע.

אני חושב שיהיו סיבוכים בשילוב של שתי ההגדרות.

היו"ר י. ארידור:

מי בעד סעיף 2(2)?

ה צ ב ע ה

בעד - רוב

נגד - אין

סעיף 2(2) אושר

אנחנו עוברים לסעיף 2(3) וסעיף 2(4).

היו"ר י. ארידור:

פסקאות קטנות 3 ו-4 של סעיף 2 מתקנות הגדרות

י. ריבק:

בגלל השינויים בחוק.

מי בעד סעיף 2(3) ו-2(4)?

היו"ר י. ארידור:

ה צ ב ע ה

בעד - רוב

נגד - אין

סעיף 2(3) ו-2(4) אושרו

סעיף 3 בחוק העיקרי קובע כי הודעה על מינוי חבר

י. ריבק:

הרשות, יושב-ראש הרשות וסגנו תפורסם ברשומות. משום מה נשמט המשנה ליושב-

ראש ובסעיף 3 שלפניכם אנחנו מבקשים להוסיפוץ

מי בעד סעיף 3?

היו"ר י. ארידור:

ה צ ב ע ה

בעד - רוב

נגד - אין

סעיף 3 אושר

סעיף 4 בהצעת החוק שלפניכם מתייחס להוספת סעיף קטן (ג)

י. ריבק:

לסעיף 4 בחוק העיקרי בו ייאמר: "שר האוצר רשאי לבטל את מינויו של חבר

הרשות שנעדר, ללא סיבה מוצדקת לדעת השר, מעשש ישיבות רצופות של הרשות או

משמונה ישיבות תוך שנת כספים אחת, אחרי שניתנה לחבר הרשות האמור הזדמנות

נאותה להשמיע טענותיו; הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על חבר הרשות שמינויו בוטל כאמור". הסעיף ברור.

היו"ר י. ארידור: מי בעד סעיף 4?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 4 אושר

י. ריבקה: בסעיף 5(א) לחוק העיקרי קבוע ש"חבר הרשות לא ירכוש ניירות ערך אלא בהיתר של שר האוצר; היתר כזה יכול שיהיה כללי לגבי סוגי ניירות ערך מסויימים". פה נפלה טעות דפוס ואחרי המלה "כללי" יבוא "או".

היו"ר י. ארידור: אני שואל אם ההגדרות של (א) חלות גם על חבר הרשות, שזה בן משפחה וכו', או שזה חל רק על מי שהרשות מפקחת עליו?

א. מינטקביץ: רק על האיש עצמו.

היו"ר י. ארידור: שאלתי אם ההגדרות שחלות על כל מיני חברות, גם אם זה חברת בת, חברה קשורה, יחד ובני משפחתו וכו', חלות גם על חבר הרשות. יש אולי מקום שתחשבו על זה. מכל מקום מי בעד סעיף 5?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 5 אושר

י. ריבקה: סעיף 6 מתקן את סעיף 16 לחוק העיקרי. סעיף 16 מסמיך את שר האוצר להתקין תקנות בדבר פרטים שיש לכלול בתשקיף הנוגעים לכל ענין החשוב למשקיע הסביר.

התיקון המוצע לפסקה (1) של סעיף 16(ב) מוסיף את החברות המסונפות שכעת נקבעה הגדרתן לסמכויות של האוצר להתקין לגביהן תקנות. פסקה 2 בסעיף 6 מתקנת את פסקה (3) של סעיף 16(ב). כל הפסקאות בסעיף קטן (ב) של סעיף 16 קובעות את הנושאים שלגביהם יכול שר האוצר להתקין תקנות בדבר גילוי בתשקיף או השלת חובה לגלות אותן בתשקיף. פסקה (3) הנוכחית קובעת "חוות דעת של עורך דין בדבר הזכויות הנלוות לניירות הערך .... בדבר סמכות המנפיק להנפיק את ניירות הערך המוצעים בצורה המוצעת ...". בתיקון שלפניכם אנחנו מבקשים להוסיף במקום הסיפא המתחילה במלים "ובדבר מינוי" יבוא "בדבר הסכמים מהותיים, ותכנם, בדבר השעבודים שנתן המנפיק להבטחת ההתחייבויות לתאריך התשקיף ובדבר מינוי מנהלי המנפיק; בעל ענין כמשמעותו בסעיף 37 לא יתן חוות דעת כאמור".

היו"ר י. ארידור: האם אתם רוצים שנגדיל עוד יותר את סמכות שר האוצר בענין התערבות בתשקיפים? מה קורה עם הצעת חוק - אני יודע, הצעת חוק היא פשרה. משרד האוצר לא מגיש בהצעת חוק בדיוק את מה שהוא רוצה, כי הוא צריך להתפשר עם כל מיני כוחות מחוץ למשרד האוצר. אני אומר שיש לכם כאן הזדמנות ואם אתם רוצים להחריף את הפיקוח של הרשות או של האוצר מעבר להצעה הכחולה זו ההזדמנות שלכם. אני רק אומר שאם יש צורך בכך ואם אתם רוצים להחריף את הפיקוח הרי זוהי ההזדמנות שלהם.

א. מינטקביץ: זה די מכוסה היום.

היו"ר י. ארידור: אני אומר זאת לא רק לגבי הסעיף הזה. אם בתחילת השבוע תחשבו שיש ברצונכם להביא משהו - זו ההזדמנות.

י. ריבק: התיקון הזה פשוט מוסיף סוגי אינפורמציה שלגביהם ניתן לקבוע בתקנות שגילויים נדרש בעת התשקיף, היינו: הסכמים מהותיים של חברה ותכנם, שיעבודים שנתן המנפיק להבטחת התחייבויות לתאריך התשקיף ובדבר מינוי מנהלי המנפיק.

היו"ר י. ארידור: מי בעד סעיף 6?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 6 אושר

י. ריבק: סעיף 7 בא לתקן את סעיף 17 לחוק העיקרי. בסעיף קטן (א) לסעיף 17 נאמר שמציע אשר טיוטת תשקיף שלו מצויה בידי הרשות חייב להודיע לרשות על כל דבר העשוי להיות חשוב למשקיע סביר. מוצע שההודעה תהיה בכתב. תיקון נוסף המוצע בסעיף זה שבמקום חברה שלובה יבוא חברה קשורה.

היו"ר י. ארידור: אני מניח שזה לאחר הגשת התשקיף.

ת. פנחסוביץ: כתוב "המגיש לרשות טיוטה של תשקיף".

היו"ר י. ארידור: לכן מדובר אחרי הגשת התשקיף. כאן מדובר על התקופה שבין הגשת התשקיף לאישורו.

א. דמביץ: הוא חייב להגיש זאת לרשות בד בבד.

א. מינסקביץ: יש פרק אחר על דיווח בקשר לאירועים שקורים לאחר מכן.

היו"ר י. ארידור: אני למדתי זאת מדברי ההסבר אבל הם לא מדוייקים. לכן שאלתי את השאלה.

א. דמביץ: הענין של הצורך במכתב הזה התעורר כשמשהו אמר אני מוכן לומר לכם את הדברים אבל אני לא מוכן לתיתם בכתב. האם יש לכם פיקוח?

ר. דהאן: זה חשוב מאד.

היו"ר י. ארידור: אם הפרט חשוב לידיעת המשקיע הסביר ומדובר על זמן התשקיף אזי זה צריך להיות בתשקיף. קודם הלכתי לשאלת המועדים ואמרתם שאין צורך במועדים כי זה בזמן התשקיף. עכשיו אתם אומרים לי שצריך לתת את ההודעה בכתב. אם כן, זה חייב להיות בתשקיף, זה חלק מהתשקיף. יש הגיון לדברים רק אם מדובר על התקופה שבין התשקיף לבין האישור.

ר. דהאן: כאשר מוגשת טיוטת תשקיף ואנחנו עוברים עליה יש כל מיני דברים שמעוררים שאלות. על הדברים האלה אנחנו מקבלים את ההסבר, שהרבה פעמים מלווה במסמכים והרבה פעמים ההסבר הוא בעל-פה. לפי זה אנחנו יכולים לדעת אם התיאור שבתשקיף הוא נכון.

היו"ר י. ארידור: דווקא את זה אני לא צריך בכתב. התשובה איננה נכונה, מפני שאת ההסבר לבירורים שאתם עושים בקשר לתשקיף אתם יכולים לקבל בעל-פה. מכסימום אתם יכולים לומר שאם זה לא יוכנס לתשקיף התשקיף לא יאושר ולכן אין צורך בהודעה בכתב. דווקא שם זה מיותר. מתי יש צורך בהודעה בכתב?

כשהוא מגיש לכם תשקיף וגמרתם את הבירורים, אתם לא שואלים שאלה על הדבר החדש הזה ואתם לא יודעים עליו בכלל. ופתאום בא הדבר החדש. במקרה כזה הוא מיוזמתו צריך לדווח לכם על כך. זה בדיוק נופל בין שני המועדים. כל מה שקשור לתשקיף עצמו - את זה לא איכפת לי לקבל אפילו בעל-פה.

ת. פנחסוביץ: אם אני מבינה נכון את חבר-הכנסת ארידור, הוא אומר שזה צריך להיות פרט שנדרש להיות כלול והחוק דורש שהוא צריך להיות כלול בטיוטת התשקיף ולא בשלב יותר מאוחר.

היו"ר י. ארידור: אם זה פרט חשוב למשקיע סביר - זה צריך להיות בתשקיף עצמו. אני מקווה שדברי הובנו.

ת. פנחסוביץ: פרטים שהתשקיף צריך לכלול אותם צריכים להיות כלולים בו ולא לומר אחר-כך הם לא כלולים ועכשיו תשלימו אותם מפני שהם חשובים. אם הפרטים חשובים שכל אחד יכתוב אותם ועל זה באמת צריך לחשוב.

היו"ר י. ארידור: האם יש לכם תשובה על זה?

י. ריבק: אני רוצה לברר את הנקודה הזאת.

היו"ר י. ארידור: נדחה זאת ותבררו בעיקר את טעמו של הסעיף המקורי. אנחנו דוחים בינתיים את סעיף 7 עד לבירורו. אנחנו עוברים לסעיף 8.

י. ריבק: בסעיף 8 יש תיקון טכני לאור שינוי ההגדרות.

היו"ר י. ארידור: מי בעד סעיף 8?

ה צ ב ע ה

- בעד - רוב
- נגד - אין
- סעיף 8 אושר

י. ריבק: סעיף 9 דן בהחלפת סעיף 19. סעיף זה מדבר על פטור מגילוי.

י. ארצי: הסעיף הזה מרחיב מאוד ויחד עם זאת יש שיקול דעת. אני רוצה לדעת אם שיקול הדעת האחרון והעליון הוא בידי הרשות. זאת אומרת שעלול להיווצר מצב של התנגשות בין האיסורים לבין הסמכות לפטור מגילוי גם אם המידע הזה הוא חשוב וחיוני ואני רוצה להבין איך זה נראה לכם מבחינה מעשית.

מ. ברגר: היום כתוב בסעיף 19 ש"הרשות רשאית לפטור את המציע מגילוי של פרט בתשקיף אם לדעתה עלול גילוי לפגוע בבטחון המדינה או בסודות מסחריים ואין הוא חשוב למשקיע סביר השוקל רכישת ניירות הערך המוצעים וכו'". מגיעים אלינו מקרים שהאיש אומר שגילוי פרט כמו ההסכם המסחרי שלו עם מישהו עלול לפגוע בו, או משהו אחר. במקרים כאלה אנחנו שוקלים האם פרסום הפרט הזה חשוב למשקיע יותר מאשר השיקול המסחרי.

היו"ר י. ארידור: לפי סעיף 19(1) הבעיה הזאת נשארת באיתנה מפני שאילו מדובר בפרט שהיה כלול בתשקיף היה המשקיע הסביר עשוי להימנע מהרכישה ואת זה אתם אומרים שאי-אפשר שלא לכלול בתשקיף. ואם זה פרט שלא נוגע למשקיע הסביר אז מה זה נוגע לענין?

א. מינטקביץ: בעצם יש מספר רמות של פרטים. יכול להיות פרט שהוא לא חשוב מבחינת המשקיע ומלכתחילה מקומו לא בתשקיף. בפסקה 2 מדובר על פרט שעלול לפגוע בבטחון המדינה וכו' והוא יקבל פטור מגילוי.

א. דמביץ: בשלוש השורות האחרונות של פסקה 2 המדברת על בטחון המדינה וכו' נאמר: "אלא אם כן מצאה הרשות כי עניינו של המשקיע הסביר השוקל רכישת נייר הערך המוצע בגילוי הפרט עדיף על הענין שלא לגלותו". זו סמכות שנתונה בחוק הראיון לבית המשפט העליון.

מ. ברגר: לכל בית משפט.

ת. פנחסוביץ: השופט שדן יחליט.

א. דמביץ: בסדר.

היו"ר י. ארידור: כאן יש דבר מוזר. יכול להיות מצב ששר הבטחון קובע שזה עלול לפגוע בבטחון המדינה והרשות קובעת שצריך לגלות את הפרט ובעצם מבטלים את הקביעה של שר הבטחון. זה כמו שופט.

י. ריבק: בוויכוח בין האינטרסים הרי לרשות אין סמכות להכריח מישהו לפרסם פרט שהוא איננו רוצה. אם הרשות סבורה שעל אף הסודיות הגדולה האינטרס של המשקיע חשוב יותר אז התשקיף לא ייצא לפועל.

א. מינטקביץ: אנחנו עוסקים בסוגיה כזאת ממש בימים אלה. בסעיף הזה אנחנו מעלים את הרמה וערכנו אבחנה האם זה עשוי לגרום לשינוי דעתו של המשקיע הסביר. בעצם אנחנו באים ועושים את השיקול של המשקיע הסביר. בפסקה 2 יש איזה קושי, ואנחנו נתקלים בו בעצם בימים האלה, הנוגע לשאלה עד איזה גבול ועד איזו מידה. בהחלט תיתכן סיטואציה שלא ניתן לפטור את בעל המניה מהחובה לגלות את הפרט. אם יבוא שר הבטחון או שר האוצר וידרוש את אי-פרסום הפרט וזה פרט כל כך חשוב שאי-אפשר בלעדיו - אנחנו לא נאשר את התשקיף.

א. דמביץ: זה ענין של מדיניות.

היו"ר י. ארידור: זאת אומרת שאתם לא מבטלים את החלטת שר הבטחון.

א. מינטקביץ: ברור. אנחנו לא נפרסם את זה.

י. ארצי: האם הרשות היא מספיק חזקה כדי שהיא תוכל לעשות זאת או שאתם רוצים לעגן את הסמכות הזאת בחוק?

א. מינטקביץ: היום אין סמכות בכלל.

היו"ר י. ארידור: רבותי, הדברים ברורים. מי בעד סעיף 9?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 9 אושר

י. ריבק: סעיף 10 מתקן את סעיף 21א לחוק העיקרי. סעיף 21א קובע "היתה הרשות סבורה שנתקימו בטיחות התשקיף הוראות חוק זה ודרישות הרשות על פיו, תיתן היתר לפרסומו". אנחנו מבקשים להוסיף פה את המלים "וכן ניתנו כל ההיתרים על פי דין שהמנפיק חייב לקבל לפני פרסום התשקיף". ישנה בעיה בהוצאת התשקיף, מי גומר את מתן ההיתרים קודם כי הוא צריך לקבל אישור גם מהבורסה. קיום ההיתרים ומתן האישור מהבורסה הם רלוונטיים לצורך התשקיף.

נוצר מעין מצב מקביל של אישורים, גם של בנק ישראל לצורך מטבע חוץ, ולכן צריך לקבוע שהרשות היא האחרונה שצריכה לקבל את כל האישורים ואם היא סבורה שנתקבלו כל האישורים (ממס הכנסה, מבנק ישראל וכו') אז היא תיתן היתר לפרסום התשקיף.

היו"ר י. ארידור: האם בענין זה הבורסה פועלת על פי אותו דין?

א. מינסקביץ: מכוח אותו דין. היא הוסמכה לקבוע את סדרי המסחר.

היו"ר י. ארידור: מי בעד סעיף 10?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 10 אושר

א. מינסקביץ: סעיף 11 בא לתקן את סעיף 22 (קורא סעיף 11(1)). לפי סעיף 22 לחוק חייב התשקיף להיחתם בידי המנפיק וכל אחד מהדירקטורים שלו. זו סיטואציה בלתי-אפשרית מכיוון שלא תמיד נמצאת האפשרות להחתים את כל הדירקטורים ואנחנו פשוט מציעים רוב "ובלבד שמספר זה לא יפחת מרוב הדירקטורים. אנחנו לא באים לגרוע מההוראות של התאגדות של חברה אלא רק להפחית במקצת, אבל בהמשך אנחנו נותנים סמכות אתראה לדירקטור שלא חותם על התשקיף.

היו"ר י. ארידור: בסעיף 11(2) נאמר שאם דירקטור מתנגד להוצאת תשקיף או מסרב לחתום עליו ודבר זה הובא לידיעת הרשות וכו'. מה פירוש "הובא לידיעת הרשות"? האם זה לא צריך להיות מובא לידיעת הרשות?

א. דמביץ: איך זה מובא לידיעת הרשות?

ת. פנחסוביץ: רק כשמביאים לה.

א. מינסקביץ: אותו דירקטור יכול להתנגד לחתום על התשקיף מטעמים כלכליים או מטעמים אחרים.

היו"ר י. ארידור: נניח שמוגש תשקיף ודירקטור מתנגד לחתום עליו מטעמים כלכליים. במקרה כזה הוא כותב: אני מתנגד מטעמים כלכליים וכן הלאה. יכול גם להיות שהוא מתנגד לחתום מטעמים אחרים. כאן אתם משאירים את מסירת ההודעה בידי המדליף. אני לא יודע מי המדליף והוא יכול להדליף והוא יכול שלא להדליף. אתם הרי מעוניינים במידע הזה מפני שאתם אומרים שאתם רוצים סמכות ועד כדי כך שאתם מעוניינים במידע שאתם רוצים לתקן את החוק כדי שתיתן לכם סמכות בחוק.

ת. פנחסוביץ: הוא מעוניין שיידעו.

היו"ר י. ארידור: כתוב "דבר זה הובא לידיעת הרשות". לא כתוב שום דבר על עניינו של הדירקטור. לפי מה שאני קורא בסעיף יש לרשות ענין בנושא. אם זה הובא לידיעתה יש לה ענין בנושא. אני טוען שאם זה כל-כך חשוב אתם צריכים שאינפורמציה כזאת תבוא לידיעתכם ומכסימום לא תעשו בה שימוש. נניח שהדירקטור מתנגד והוא כותב שהוא מתנגד מטעמים כלכליים ויכול להיות שזה גם כן מעניין אתכם מפני שאתם בכל זאת בודקים אם אין מידה מסויימת של הונאת ציבור.

א. מינסקביץ: ככלל אנחנו דבקים עדיין בעקרון של גילוי נאות ללא התערבות. העובדה שיש מחלוקת כלכלית בין חברי הדירקטורין - זה לא מענייננו. זה כשלעצמו לא מענייננו. זה מחזיר אותנו לבעיה דומה בחוק אחר.

היו"ר י. ארידור: אבל למה שאתם לא תדעו שההתנגדות הזאת היא מטעמים כלכליים או אחרים?

א. מינטקביץ: אני מאד חושש ממידע שאין שימוש אתו, כי זה לא מידע שמגיע אגב פרסום דו"חות כספיים.

היו"ר י. ארידור: אז אתם צריכים לכתוב בחוק שדירקטור שמתנגד לחתום והביא את הדבר לידיעת הרשות -

ת. פנחסוביץ: לא איכפת לנו אם הוא הביא את המידע או מישהו אחר, ובלבד שאם הרשות יודעת על כך אז היא רשאית -

ר. דהאן: לדירקטור יש לעתים אינטרס להביא זאת לידיעתנו מפני שגם אם הוא לא חותם הוא אחראי. אלה דברים מהמציאות.

א. דמביץ: צריך לחדד זאת. ייתכן שניגש לשאלה הזאת מתוך כך שנאמר כך: אם המתנגד בתוקף כזה שהוא אפילו הלך לרשות והודיע לה שהוא התנגד, אז הרשות מתערבת. אבל אם התנגדותו היא כזאת שהוא אומר אני אמנם התנגדתי אך שהענין יילך הלאה, אם ההתנגדות היא מסוג חלש כזה ייתכן שלא צריך להיתפש לכך בכלל.

ת. פנחסוביץ: הרשות פה לא חייבת אלא היא רשאית, היא בודקת את הענין. כשאנחנו אומרים 'אם הוא הודיע' אנחנו מצמצמים את היריעה וזה רק הוא. אם אני אודיע שהוא התנגד - הרשות לא תדון ותגיד שאין לה סמכות אלא אם הוא הודיע. אם הוא הודיע זה הובא, אם אני הודעתי זה גם הובא אבל אז הרשות לא חייבת לבדוק זאת. אם זה דבר קטן וטפל והיא תגיד שאין לה ענין - היא לא חייבת.

היו"ר י. ארידור: אני רוצה להגדיר את הדברים כך: הרי הרשות יכולה לעצור כל זמן שהיא לא נתנה את האישור הסופי, בגין כל מידע רלוונטי שניתן לה. אין לה בעיה לעצור.

א. מינטקביץ: יש בעיה לעצור.

היו"ר י. ארידור: נניח שהיגע לידיכם מידע רלוונטי ברגע האחרון, לאחר שעברו את כל ההליכים, וזה מידע כזה שאילו הוא היה מגיע אליכם בזמן הוא היה נשקל על ידיכם. אם לא נחתם את האישור הסופי - אתם יכולים לעצור זאת. אם יש לכם סמכות כזאת תעצרו זאת ואם אין לכם נתייחס לכך. זה ברור. כלומר ענין מידע רלוונטי באופן כללי נוגע למטריה אחרת. במסגרת אותו מידע רלוונטי באופן כללי גם אני יכול לבוא עם מידע בקשר לזה שדירקטור התנגד או לא התנגד. אני לא הייתי מבדיל ומתייחס דווקא למידע של דירקטור שהתנגד. אם התברר שיום לפני הוצאת התשקיף ישנה איזושהי קטסטרופה כלכלית בחברה הזאת אז זה גם כן מידע רלוונטי. אשר לענין הצבעתו של דירקטור - זה רלוונטי (במידה ואתם מחשיבים את הנושא הזה) אם הוא מביא זאת לידיעתכם. אתם הרי אומרים כך: סתם הצבעה של דירקטור לא מעניינת אתכם ומעניינים אותכם רק עניינים מסויימים. הדלפה לא קשורה לכאן, הדלפה קשורה לאותה מסגרת כללית עד לרגע שחותמים על התשקיף ועד לאותו רגע מותר לעצור. זה מה שהייתי מציע.

ת. פנחסוביץ: היה לנו גם נסיון. בדרך כלל זו תהיה פניה של דירקטור. אבל אם זה יהיה עורך-דין של החברה אשר יודיע וזה הובא לידיעה, אז הרשות תשקול ותבדוק. היא לא יכולה להגיד לא אני לא יכולה לקבל ממך הודעה כי זה לא מפריע.

היו"ר י. ארידור: אבל זה לא קשור לידיעה של דירקטור. ידיעה על הצבעה של דירקטור יכולה להיות רלוונטית ולא משנה מאיפה היא באה. אני לא

הייתי מבדיל ידיעה זו מכל ידיעה רלוונטית אחרת שלא משנה לי מאיפה היא הגיעה. אם הידיעה היא רלוונטית - לא משנה מהיכן היא הגיעה. אבל אז אני לא רואה סיבה לייחד את הדבר להצבעה של דירקטור.

ת. פנחסוביץ: אבל זה נובע מהשינוי שעשינו. לפי המצב היום היו צריכים לחתום כל הדירקטורים. היום קבענו שרוב הדירקטורים צריכים לחתום. כיוון שאנחנו מדברים על רוב יכולה להתעורר בעיה. כשדובר על כל הדירקטורים לא היתה בעיה ואם דירקטור התנגד - זה לא עבר. עכשיו זה נובע מכך שאומרים רוב. אם רוב - יש בעיה שיכול להיות מישוה שהתנגד וייתכן שההתנגדות שלו צריכה להישמע.

היו"ר י. ארידור: אם אינכם רוצים את ההצעה שלי - לא איכפת לי.

י. ריבק: בגלל שדברי ההסבר ממשיכים בעמוד הבא אני חושב שלא היו ערים לכך. הרשות רשאית לעקב את פרסום התשקיף למשך עשרה ימים. מדוע? כדי לאפשר למי שמתנגד ללכת לבית המשפט ומאותו רגע הרשות תעשה את מה שקבע בית המשפט. אם הדירקטור לא הלך לבית המשפט וחלפו 10 ימים - ייצא התשקיף. אם הוא הלך לבית המשפט ובית המשפט החליט לעכב תשקיף - נעכב. אם החליט בית המשפט שהוא ידון בענין ולא יעכב את התשקיף - ייצא התשקיף. סעיף א אומר שאנחנו לא משנים את מה שתזכיר ותקנות ההתנגדות קבעו. אם צריך רוב - יהיה רוב ואם צריך רוב מיוחס יהיה רוב מיוחס. סעיף ד' בא לתת פתרון למצב שיכול אולי להיות רלוונטי, היינו שבו מיעוט של הדירקטורים מתנגד על אף שהתקיימו כל התנאים לחתימת התשקיף. לא הרשות היא זו שתשקול אם ההתנגדות שלהם נובעת מריב פנימי בחברה, אם ההתנגדות היא אמיתית או אם היא חשובה או לא חשובה למשקיע. כל מה שניתן פה זה פסק זמן של 10 ימים כדי לאפשר לדירקטור ללכת לבית המשפט או לא ללכת. אם הוא לא הלך לבית המשפט במשך 10 ימים סימן שזה לא חשוב לו. מכאן אני חושב שאני הייתי מקבל את הצעתו של חבר-הכנסת ארידור להגיד שרק אם הוא יודיע -

היו"ר י. ארידור: אבל זאת בתנאי שיש לכם סמכות כללית לעצור בעניינים אחרים.

ת. פנחסוביץ: זה יש, בוודאי.

היו"ר י. ארידור: אתם צריכים סמכות לעכב תשקיף בגלל כל מידע רלוונטי שמגיע לידיכם עד להוצאת התשקיף. אם זה כתוב בסעיף אחר כאן צריך להיות כתוב שהדירקטור הביא זאת לידיעתכם.

א. דמביץ: צריך להיות כתוב "והביא את הדבר לידיעת הרשות".

היו"ר י. ארידור: כן. מי בעד סעיף 11(2) בתיקון שהוצע?

הצבעה

בעד - רוב

נגד - אין

סעיף 11(2) בתיקון שהוצע התקבל

היו"ר י. ארידור: מי בעד סעיף 11 כולו?

הצבעה

בעד - רוב

נגד - אין

סעיף 11 אושר

י. ריבק: סעיף 12 מתקן את סעיף 23 לחוק העיקרי.

ת. פנחסוביץ: בסעיף קטן (ג) של סעיף 23 ברישה, במקום "בתאריך התשקיף או לפניו" יבוא "לא יאוחר מיום העסקים הראשון לאחר תאריך התשקיף".

מ. ברגר: למעשה הכל נעשה תמיד ברגע האחרון, גם הגשת עותק מהתשקיף וגם פרסום הודעה על ההיתר לפרסום התשקיף. אם הוא מפרסם את ההודעה למחרת הוא למעשה עובר על החוק. אנחנו רוצים להסדיר את הדברים כך שאפילו ביום התשקיף מותר לתת את ההיתר ואז למחרת הוא מפרסם זאת והכל בסדר.

א. מינטקביץ: למעשה התאריך האחרון היה צריך להיות ה-29.12 ומותרים את הננין עוד יום כדי לעמוד במגבלות החוק המדברות על היום האחרון. ישנו רק עתון ערב אחד והוא "גלובוס".

היו"ר י. ארידור: מי בעד סעיף 12(1) (א)?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
הסעיף אושר

א. מינטקביץ: סעיף 12 (1) (ב) (2) מתייחס לתיקון טכני.

היו"ר י. ארידור: מי בעד הסעיף?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
הסעיף אושר.

א. מינטקביץ: סעיף 12 (1) (ב) (3) מתייחס לפרסום בשני עתונים יומיים לפחות.

א. דמביץ: האם יש באיזשהו מקום הוראת פרסום? באיזה חוק זה היה?

ת. פנחסוביץ: השר תמיר ז"ל ניסח את זה. עשינו זאת ואיני זוכרת בדיוק באיזה חוק.

י. צבן: היות ומדובר באינטרס ציבורי אני מבקש שעל המשמר ייכלל ברשימה הזאת של התפוצה.

היו"ר י. ארידור: אם יש טעם אמיתי בפרסום זה בסדר.

א. מינטקביץ: כן, יש טעם בפרסום ויש אינטרס אמיתי בפרסום. בשני עתונים יומיים לפחות צריך להיות דיווח.

היו"ר י. ארידור: מכיוון שעמענו שיש אינטרס אמיתי בפרסום, אני מציע שתיבאו לישיבה הבאה המבוסס או דומה לנוסח של השר תמיר שייתחס למתן פרסום אמיתי. אם כן אנחנו דוחים את ההצבעה על סעיף 12(1) (ב) (3).

אנחנו עוברים לסעיף 12(2) האומר שאחרי סעיף קטן (ג) יבוא "ד. הרשות רשאית להורות למציע להפיץ עותקים של התשקיף, מיד עם פרסומו, במקומות ובמספר כפי שתורה". מי בעד?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 12(2) אושר

א. מינטקביץ: סעיף 13 מתקן את סעיף 24 ואומר שבסעיף קטן (א) במקום שלושה חודשים יבוא חודש. גם בסעיף קטן (ב) של סעיף 24 במקום שלושה חודשים יבוא חודש ובמקום משנים-עשר חודשים יבוא מששה חודשים. מדובר על התקופה להגשת הזמנות לניירות ערך. זו תקופה שבה התשקיף פתוח.

היו"ר י. ארידור: מי בעד סעיף 13?

מ. ברגר: אני נגד.

ת. פנחסוביץ: אתה נגד התיקון. אתה לא יכול.

מ. ברגר: קרן הנאמנות, שהיא פתוחה כל הזמן, צריכה לפי התיקון הזה לבוא לרשות ולבקש תשקיף פעמיים בשנה, משום ששם מדובר על תקופה של 9 חודשים. מאחר ואני עוסק בקרנות נאמנות צריך לדעתי להוציא את התשקיף של קרנות נאמנות.

ת. פנחסוביץ: רק לגבי קרן נאמנות ייאמר שמדובר ב-12 חודשים. זה מה שאתה רוצה.

היו"ר א. שפירא: אם כן נוסף בסעיף: "ולענייני קרן נאמנות 12 חודשים". מי בעד סעיף 13 עם התיקון הזה?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 13 בתיקון המוצע אושר.

היו"ר א. שפירא: ברשותכם, אנשה עתה הפסקה בדיון בחוק ונשמע הצעות לסדר של החברים.

ג. הצעות לסדר היום

י. צבן: יש לי שני עניינים ראשית, אני מבקש שנדמין בדחיפות את נציג בנק הפועלים ואת נציג בנק ישראל בנושא ייקור הריבית. אני חושב שיש כאן סינדרום חדש.

דבר שני, נפגשתי עם אנשי בנק האקלאות, עם יושב-ראש מועצת המנהלים ועם גורמים נוספים, וקיבלתי נתונים שעל-פיהם יש יסוד לחשוש, ואני אומר זאת בעדינות, שהטעו את הוועדה החסויה שלנו.

היו"ר א. שפירא: מי הטעה אותה? הופיעו בפנינו המפקח על הבנקים ומר שר.

י. צבן: שני הגורמים האלה הטעו את הוועדה ומסרו נתונים שהביאו להחלטה שנתקבלה. היות והכל כבר חשוף אני פונה למפקח המדינה בענין זה. ככל שאני שומע פרטים נוספים הדברים נראים לי יותר חמורים, אבל אני מציע שאנחנו נקיים דיון דחוף כי יש מקום לרביזיה על החלטה שלנו. אני יודע שביום שני שר האוצר שוקל מחדש את כל הנושא ויכול להיות בכלל שנתקבל החלטה חדשה לגמרי. אם כך יהיו פני הדברים אנחנו נצא די מבויישים מכל הסיפור. לכן אני מבקש שנחליט איך אנחנו מטפלים בענין.

היו"ר א. שפירא: בנושא בנק החקלאות אנחנו לא יכולים לצאת מבויישים או מבוזים אם חלילה וחס נותנים לנו אינפורמציה לא נכונה. ועדה זו פועלת על-פי אינפורמציה. אנחנו אף פעם לא לוקחים משרד חקירות שיבדוק את בקשות האוצר, אם הן אמת או לא. לכן אני גאה ואם יש דבר יפה שעשינו הרי שבמהירות ישבנו על הנושא, קיימנו ישיבות של כמה שעות וסיימנו את הענין.

אם זה נכון ששר האוצר, כדברך, שוקל אם בכלל לעשות את העסקה - אני מציע לך ברגע זה לא לפנות למבקר המדינה ולא לדון כי אולי כל הענין הוא בבחינת עורבא פרח. בשבוע הבא לא אהיה כאן. אני עורך היום את סדר היום עם מר קרשנר בקשר לנושאים שיידונו. בשבוע הבא לא אהיה כאן ואני חושב שבדיון על בנק החקלאות יהא זה יותר רציני אם אני אהיה במקום, כי אם יהיו סתירות אני אוכל להתייחס אליהן מאחר והייתי יושב-ראש. חבר-הכנסת רמון היה בחלק מהדיונים ובחלק לא. חבר הכנסת שפט יצא באמצע. אני ביחד עם חבר-הכנסת רמון הצבענו וחבר-הכנסת ויינשטיין נמנע.

אני יודע שבהרבה דברים יש רעש ואחר-כך רואים שזה עשן בלבד. דבר אחד שכן אעשה היום הוא שאטלפן אל שר האוצר, אומר לו שיש רעש מסביב לנושא בעתונים.

י. צבן: היות ואני מסכים אתך שאי-אפשר לקיים את הדיון בלעדך, במיוחד מאחר ואתה מכהן כיושב-ראש הוועדה החסוייה, אני מציע שנחליט היום שבשבוע לאחר מכן תהיה ישיבה.

היו"ר א. שפירא: אני לא יכול לקבוע ישיבה מבלי שנשמעתי פרטים בנושא.

י. צבן: תקרא לזה מעקב.

ש. עמר: אם הענין לא יוצא לפועל הוא חמור פי כמה וכמה.

י. צבן: אם הענין יוצא לפועל ויש פניות מגורמים רציניים הנוגעים בדבר שאומרים שההחלטה היתה מוטעית, אזי אפילו אם אתה מניח שלא תשנה את ההחלטה - חשוב לשמוע אותם. לא יכול להיות שלא תשמע אותם.

היו"ר א. שפירא: אסכם על הנושא עם מר קרשנר. אני גם רוצה לומר למר קרשנר שהחוק שנדון היום הוא חוק רציני ואני רוצה להיות שקט שהזמינו את יושב-ראש הבורסה להביע את דעתו. דבר שני, אם יהיה עוד מישהו מקונצרן כור, או מכלל (ואני לוקח את הקונצרנים הגדולים שמנפיקים) או מחברת העובדים, או נשיא התעשיינים, שיבקשו לבוא ולהגיד משהו על החוק הזה יש להזמיןם.

בנוגע להצעת חבר-הכנסת צבן בנושא הריבית - אני חושב שאתה בהחלט צודק. אני חושב שזו שערוריה שעוד לא היתה כמותה. כשר האוצר מודיע שכל השנה תהיה 12% אינפלציה ולוקחים עכשיו ריבית של 40%, דהיינו לוקחים עכשיו ריבית ריאלית של 24% ולא היה דבר כזה. אני אומר לכם שהולכים לשחוט את המשק. סיפרו לי אנשים ממפעלים שבגלל שהבנקים חנוקים הם לוקחים כסף מחברה מסויימת, שלא אומר את שמה ואשר באה לכאן, והיא לקחה 4.5% ריבית לחודש. אם המפעלים ייפגעו ציבור הפועלים יהא הראשון שיסבול מהדרך שהממשלה נוקטת בה ועובדים ייפלטו החוצה. אם תהיה ריבית של 50% לשנה לא יהיו מקומות עבודה.

י. צבן: קיבלת שתי החלטות. האחת שמקיימים דיון על בנק החקלאות כשתחזור מחו"ל.

היו"ר א. שפירא: אני לא יודע איזה דיון נקיים.

י. צבן: דבר שני - ענין הריבית של בנק הפועלים.

היו"ר א. שפירא: הריבית בשוק האפור עומדת היום על 4.5% לחודש ובנק הפועלים העלה עתה את הריבית. אם תהיה ריבית ריאלית של 24% לשנה הממשלה תוביל אותנו לשואה כלכלית.

י. ארידור: יש איזה סידור בוועדה שכל אחד שמוזמן לדיון מדברים אתו על מה שהוא צודק. באים התעשיינים, מדברים על ענין הארנונה ובענין זה הם צודקים. בא הנגיד, מדברים אתו על ענין ההצמדה לסל ובענין ההצמדה הוא צודק. את ענין הריבית מעלים יום אחרי שהנגיד הופיע בפני הוועדה.

היו"ר א. שפירא: זאת משום שלא ידעו.

י. ארידור: מה לא ידעו? הריבית במשק היא רצחנית. גם היום. על הענין הזה הנגיד אחראי. זה נגיד שבדרך כלל אני מבין אותו ובענין הריבית אני לא מבין אותו. אולי שם בבנק משהו לא בסדר. אני בהחלט חושב שנושא הריבית הוא חמור. אני חושב שכדי לשבור את ענין הריבית מוכרחים לקחת מומחים מהחוץ ויש לאפשר בוועדה דיון של שאלות ותשובות. מונולוגים לא נותנים דבר. אני מדבר על הטכניקה של הדיון. אם רוצים להוציא משהו ולהראות שהמדיניות של הריבית אינה נכונה מוכרחים לקיים את הדיון בצורת חקירה, שאלות ותשובות, זו הדרך היחידה.

היו"ר א. שפירא: אני מקבל את זה. אתה תהיה החוקר, על דעת כולנו.

ש. עמר: אדוני היושב-ראש, ההצעה של חבר-הכנסת ארידור היא חיובית. השאלה היא אם אתה תסכם ביחד עם ראשי הסיעות בוועדה תסכם את הנוהל הזה לגבי אותה ישיבה בלבד, כדי שנוכל להפיק ממנה את מלוא התועלת.

היו"ר א. שפירא: אם רוצים שהדיון יהיה תכליתי אני מציע שלא 18 חברים יעשו את החקירה אלא 4-5 חברים בלבד.

י. ארידור: אינך יכול להגביל את החברים ואין צורך להגבילם. ראשית, תקיים את הדיון הזה כשתהיה בארץ על-מנת שלא יגידו שיושב-ראש זמני כלשהו ניצל עובדה זו ומקיים כך את הדיון. אני מבקש שתציע שהגב' אלחנני תכין חומר כלכלי לנושא. יש לה זמן לכך. החומר הזה צריך לכלול גם את הבלטריסטיקה של הריבית, על-מנת להסביר מה קרה, אבל גם את העובדות. מה שקורה בפועל הוא שבא נגיד לוועדה, מוסר כל מיני עובדות, אך הוא מוסר עובדות בצורה חלקית אשר מחזקות את התיאוריה שלו. אבל אם יקחו את העובדות על-פני שלוש שנים - יראו איך הריבית היא הרסנית. זו מדיניות של 3 שנים. חלק מהעובדות ראינו במספרים שניתנו מטעם בנק ישראל. יש גם כמה אנשים מחוץ למערכת שאפשר להתייעץ אתם. אני למשל הייתי ממליץ באופן לא רשמי להתייעץ עם שני עתונאים שמתמצאים בנושא, מר פלוצקר ומר טימור. לא שהוועדה תתייעץ אתם אלא שהגב' אלחנני תתייעץ אתם. כדאי לשמוע את דעתם. אני לא מכיר מישהו מהאקדמיה שנתן דעתו לנושא זה לאחרונה. בענין הריבית לא שמענו אפילו קול אחד מהאקדמיה, אחרת הייתי מציע להתייעץ אתו.

היו"ר א. שפירא: אני מציע להזמין את מר איתן ברגלס.

י. ארידור: מר ברגלס היה אחד האחראים לוויסות המניות. מה יש לו לומר לוועדת הכספים? הוא חבר הדירקטוריון של בנק לאומי.

י. צבן: השאלה אם יש לו השלכה ישירה כי ועדת בייסקי לא פסלה אותו.

י. ארידור: אם רוצים אפשר להזמין.

ש. עמר: בכל מקרה צריך להזמין מישהו מעולם האקדמיה.

היו"ר א. שפירא: אני חושב שרצוי לשמוע את ראשי הבנקים, כי אני יודע שהם נגד הריבית.

י. ארידור: הם אינטרסנטים.

היו"ר א. שפירא: את הישיבה בנושא זה נקיים כשאחזור מחוץ לארץ. הגב' סמדר אלחנני תכין בינתיים חומר לחברים.

י. ארידור: ישיבה כזאת צריך להכין טוב, כי אז מר ברונו יכול לצאת מכאן בהבנה שבנושא הריבית הוא נכשל.

היו"ר א. שפירא: אסור להוציא פסק דין לפני ששומעים אותו. זה התחיל לפני שהוא הגיע לבנק ישראל.

י. ארידור: זה לא נכון. אתה מגן עליו ואתה מחמיר את הבעיה, מפני שענין הריבית הוא חלק מהתכנית שהוא עשה והחלק הגרוע שבה.

היו"ר א. שפירא: אם כן נזמין לישיבה זו את מר ברונו.

י. צבן: גם את בנק הפועלים.

היו"ר א. שפירא: נזמין גם את מר עדי אמוראי כדי שהאוצר לא יבוא ויאמר שבנושא המוניטרי הם לא מבינים, או את מר ויקטור מדינה.

י. ארצי: יש לי שני נושאים לסדר היום. הנושא הראשון הוא בית שמש. היום התפרסמה שיחה עם מר ורטהיימר וממנה כבר אי-אפשר לצאת. מצד אחד יש הצהרה של מר מדינה שעדיין לא ניתקו את היחסים עם מר ורטהיימר. מר ורטהיימר מאידך אומר שהענין מבחינתו גמור. המפעל עומד להיסגר. בענין זה אנחנו חייבים להתערב כדי לחבר איזשהו חוט.

היו"ר א. שפירא: כנראה שער הבטחון אמר שמבחינתו הוא לא רואה זכות קיום לעסק הזה. כך הבנתי. יושב-ראש המועצה של בית שמש היה אצלי וביקש ממני שאם יהיה דיון הוא רוצה להשתתף בו. הוא חושב שמר ורטהיימר טילפן אלי ואמר לי באופן רשמי שהוא לא יקנה את המפעל.

ש. עמר: אתה לא צודק אדוני. הוא אמר משהו בשיחה עד הוק.

היו"ר א. שפירא: צר לי להגיד, אך זה שהממשלה לא העבירה לו את המפעל זה לא בגלל מתנות. פשוט, מה שאפשר לגמור תוך שנה לא גומרים תוך חודש.

ש. עמר: ומה שאפשר לגמור תוך חודש לא גומרים תוך שנה.

י. ארצי: אני רציתי להציע שאנחנו ננסה לחבר את החוטים ולהבהיר את המצב, משום שמר ורטהיימר ישב אתמול עם העתונאי והכתבה הזאת שפורסמה בעתון היא כתבה מגמתית ואין בה אלמנט מוחלט של שלילה. אני חושב שאי-אפשר כך באדישות להתייחס למפעל כזה ולנושא כזה, מבלי שוועדת הכספים אפילו לא תתעניין בו. אני מציע להזמין לכאן את מר ורטהיימר, את איש משרד הבטחון ואת מר גזית מבנק הפועלים ולשמוע היכן הדברים עומדים.

ש. עמר: אני מוכן לחדש את ישיבות ועדת המשנה, אם אתה רוצה בכך.

י. ארצי: נושא שני - קראתי בשבוע שעבר שבמסגרת תשלומים למלוות שמגיעים השנה לפרעון יסתכם השנה הסכום במיליארד ו-800 שקל. זה סכום גדול. יכול להיות שיש עוד דברים שיגיעו השנה לפרעון.

ס. אלחנני: זה הרבה יותר.

י. ארצי: אני מציע שנזמין את נציג האוצר ונשמע ממנו מה אפשר לעשות על מנת למחזר את הכסף הזה. בנושא מניות ההסדר המיחזור הצליח. אני מציע שנתעניין בנושא הזה.

היו"ר א. שפירא: תודה רבה. נמשיך עתה את הדיון.
ד. חוק ניירות ערך (תיקון מס' 8), התשמ"ז-1987

א. מינטקביץ: (קורא סעיף 14). סעיף זה דן בתיקון סעיף 25 המתייחס לתיקון תשקיף במקרים מיוחדים.

היו"ר א. שפירא: הסעיף ברור. מי בעד האישור?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 14 אושר

א. מינטקביץ: (קורא סעיף 15). בסעיף זה מוסיפים סמכויות. הכל לרשות ולטובת הציבור.

י. ארידור: סעיף 15 דן בהוספת סעיף 25א. כאן יש מקרה שבו יש בקשה לתיקון תנאי התשקיף וההנחה היא שהתנאי הזה הוא מהותי, שאם לא כן לא יבקשו תיקון. כתוב בסעיף כך: "הרשות רשאית להתיר תיקון התשקיף כאמור אם ראתה שהעילה לתיקון התשקיף לא היתה ידועה למציע ולא יכלה להיות ידועה לו". אם התנאי הוא מהותי מה זה משנה לי אם העילה לא היתה ידועה למציע או לא יכלה להיות ידועה לו? אם יש ענין לא להתחיל את כל הפרוצדורה מחדש מה איכפת לי מה מצב ידיעתו של המציע? אני הרי לא דואג למציע אלא למי שהולך לרכוש את הניירות.

י. ריבק: סעיף 25 הנוכחי מדבר על תיקון תשקיף ביוזמת הרשות. סעיף 25א מדבר על תיקון ביוזמת המנפיק.

י. ארידור: זה ברור לי. אני מדבר על יוזמת המנפיק. כאשר התנאי הוא תנאי מהותי. אם מדובר בתנאי מהותי איך אתם יכולים שלא לתקנו?

י. ריבק: אתן דוגמא וזו דוגמא שהיתה באגרות חוב. בא מישהו והנפיק איגרת חוב צמודת דולר וקיבל על כך אישור. בתקופה שבין הגשת טיוטת התשקיף לאישור קרה משהו במשק, שלא רק שלא היה פיחות אלא לא רצו לקנות את איגרת החוב הזאת שהיא צמודת דולר. כשעבר החליפין היה מוקפא איגרת חוב דולרית היתה לא אטרקטיבית. אותו מנפיק רצה לשנות תנאי ולהוסיף ברירת הצמדה, דולר או מדד. החוק הנוכחי בכלל לא מתייחס לענין זה. פה מדובר במנפיק שבו לבקש שינוי.

י. ארידור: לא הבינות את שאלתי. הערתי היתה לגבי הגבלת הרשות להתיר את התיקון. נניח שהמנפיק בא לבקש את התיקון והעילה לתיקון כן היתה ידועה לו או שהיא לא היתה ידועה לו אבל היא יכלה להיות ידועה לו. אם הוא בא לבקש את התיקון, התיקון הוא מהותי והרשות חושבת שהוא צודק, מה איכפת לי מצב הידיעה או אי הידיעה של המנפיק?

לא כתוב כך שהוא ידע או לא ידע -

ת. פנחסוביץ:

י. ארידור: לא, אם הוא ידע אין סמכות לרשות לתת אישור לתיקון. צריך לא לסייג את הדבר בידיעת המנפיק או באי-ידיעתו. אם הרשות ראתה שהדבר דרוש - די בכך.

ננסח זאת בהתאם.

א. מינטקביץ:

היו"ר א. שפירא: מי בעד סעיף 15 המתייחס לנוסח סעיף 25 החדש, בתיקון שהתייחס אליו מר ארידור?

ה צ ב ע ה

בעד - רוב

נגד - אין

הסעיף אושר בתיקון המוצע

(קורא סעיף 15 ב).

א. מינטקביץ:

מי בעד סעיף 15?

היו"ר א. שפירא:

ה צ ב ע ה

בעד - רוב

נגד - אין

סעיף 15 (ב) אושר

(קורא סעיף 15 ג).

א. מינטקביץ:

י. ארידור: נניח שאדם פעל לפי סעיף קטן ב ולפי סעיף קטן ג אתם מסכימים לדחות את התקופה. מה דינו של מי שלא פעל לפי סעיף קטן ב' אתם אומרים: אסור לו. אבל נשאלת השאלה אם לכם יש סמכות לעצור את הדבר? הסמכות שלכם היא לא בדיוק ברורה. בסך הכל בסעיף קטן ב' אומרים שאם הוא לא קיבל אישור אסור לו לעשות את הפעולה. אבל נניח שהוא עשה את הפעולה והפר את האמור בחוק, מהי סמכותכם?

נבדוק ענין זה.

א. מינטקביץ:

היו"ר א. שפירא: אנחנו לא מאשרים את סעיף 15 (ג) בשלב זה. הענין ייבדק לאור ההערה של חבר-הכנסת ארידור.

א. מינטקביץ: בסעיף 15 אנחנו מבקשים גם להוסיף את סעיף 25. זה תיקון טכני. לוחות הזמנים קבועים בנפרד אבל יש הוראות ספציפיות -

י. ארידור: אבל זה לא תופש, אם אתם אומרים שלוחות הזמנים קבועים בנפרד

ת. פנחסוביץ: צריך לבדוק את הענין הזה.

היו"ר א. שפירא: אם כך, לא נצביע היום על הוספת סעיף 25, כאמור בסעיף 15.

א. דמביץ: יש לי הערה טכנית. הדבר הזה האמור בסעיף 25 החדש אמור בסעיף 25 ד הקיים ואין הצעה למחוק את הסעיף הזה. צריך ליישב ענין זה.

היו"ר א. שפירא: אנחנו עוברים לסעיף 16.

א. מינטקביץ: (קורא סעיף 16). סעיף זה דן בתיקון סעיף 26 לחוק העקרי המתייחס לביטול הזמנות.

י. ארידור: האם האמור כאן מספיק לכם? כמה זמן?

א. מינטקביץ: בדרך כלל זה 7 ימים.

י. ריבק: סעיף 18 לתיקון חל גם על התיקון של סעיף 26 ויש שם את ההשקעה והפירוט. זה חל גם על זה וגם על תשקיף רגיל.

היו"ר א. שפירא: מי בעד סעיף 16?

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין
סעיף 16 אושר

היו"ר א. שפירא: אני רוצה להודיע שבנושא בית שמש אדבר היום עם שר האוצר כדי לדעת מה קורה. אם כל מה שנכתב הוא בבחינת לא כלום אחדיר למר עמר את השרביט להיות יושב-ראש ועדת המשנה שדנה בענין.

אני מודה לכם. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12.40.